

მოუკიდებლობა მია-
ნეთების სიტყვით,
აღაუზებულიათ ევ-
ის სხვა წარმომად-
სელის და ვოლმა-
ბრუნვებიან თურ-
ალიანა სწყინს და-
ა და ამიტომ უკმა-
ოო. 22 მაისს დე-
ნაწილებით კრება
დაუდგენიათ, ჯერ
არ გამოსტევან ზა-
ხეირიანად არც-კი
რა „ს ატყობინებენ,

პროტესტს აცხადებს კიტჩენერის დაჯილდო-
ვებდასა გამო, პირველ იმიტომ, რომ ქს დას-
საზოგადოდ ჰერცებას სამხრეთ-აფრიკის ისა-
მეორე—ჰერცებას გენერლებს, რომელთაც მი-
წასთან გაასწორეს რესპუბლიკები, და ჰერი-
ცერმები, გამართეს ბაჟშვილი და დედაკაცო-
ფარებები, სადაც დედაკაცებს ამჟყვდევდნე-
და სხვა; მესამე—გამარჯვება ინგლისს ძხდ-
გადასაწყვეტ საქმეს უყენებს წინ“. ამ სიტ-
ყებს ირლანდიელნი ტაშის ცემით მიეკენენ
დოლონის უძმედეგ ინგლისელმა ლაბუშერი
განაცხადა: „მე დიდად ვაფასებ კიტჩენერი
რომელსაც არ დაპირებია, რომ ომის მთა-
ვარ საკანის ზევის დადება შეადგენს. მაგრა
წინააღმდეგი ვარ ფულით დაჯილდოვებისა
გავიჩივებული ვარ, რატომ მთავრობა არ მო-

ତାର୍କର୍ମ ଶ୍ଵରାଗନ୍ଧ ଶ୍ଵର ଆଶ୍ଵାସ ଶ୍ଵର-ପାତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେଲା
ରକ୍ଷଣା ହେଲା କୁରିତାର୍ଥକୁଣ୍ଡଳ କ୍ଷେତ୍ରକୁଣ୍ଡଳ ହୋଇଥାଏଇବା
ଶ୍ଵର-ପାତ୍ରଙ୍କ ଶ୍ଵରିଣ୍ଣଜ୍ଞପଦ୍ମ ହାତରେ ରାଜୀ ପାତ୍ର-
ପଦ୍ମ ପାତ୍ର, ଏକଦା ମହାରକ୍ଷଣ ପାତ୍ର-ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁଲୁ; ଚାର-
ପାତ୍ରରୂପ କାହିଁରାଜିତକ୍ରେବା ପାତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ଵରିଣ୍ଣପଦ୍ମରୁ
ଶ୍ଵରିଣ୍ଣ ଶ୍ଵରିଣ୍ଣକୁରିତାର୍ଥକୁଣ୍ଡଳ ପାତ୍ରରୂପ ହେଲାରୁକୁଣ୍ଡଳ;
ଏ ପଦ୍ମରୂପ ପାତ୍ରରୂପରେ ମହାରକ୍ଷଣ, ଏ, ପାତ୍ରରୂପ, ଶ୍ଵରିଣ୍ଣରୁକ୍ତି,
ଦୀର୍ଘ ପାତ୍ରରୂପ, ଏକତ ଅଭ୍ୟାସ, ଶ୍ଵରିଣ୍ଣ କୁଣ୍ଡଳ ପାତ୍ର ପାତ୍ରରୂପ
ପାତ୍ର ଅଭ୍ୟାସ, ଏକତ, ପାତ୍ର ଅଭ୍ୟାସ ଶ୍ଵରିଣ୍ଣରୁକ୍ତି
ରୂପରୂପ, ମହାରକ୍ଷଣ ପାତ୍ରରୂପରେ ଏକତ ଶକ୍ତିରୁକ୍ତି.

კრებულს ახალი სახელმ
ას ჩესპუბლიკა. დღეს,

ნი სახელმწიფო ნი მიწასთან ასწორებებ და
ოპერ ჰატურებს, ს გარემოება დღიდად ოკლ-
ინ და საგულისხმო მოვლენად უნდა ჩიი-
ლოს. კუბა, სადაც ეს ახლად შობილი
არა რესპუბლიკაა, უდიდესი კუნძულია
ტ-ინდოეთის კუნძულებს შორის, იმ კუნ-
ძულებს შორის, არმენია შესახებაც, მარ-
ქიის უბედურების შემდეგ, ასე გვერს ლა-
იკობენ. კუნძული ცხელ ქვეყნაში მდე-
ბობს, იგი სიგრძით სულ 1200 კვრსია
ტა მეტი, კიდევ ბაქიდან ბათუმამდე).
დღიობზედ სტოკომბს 1,900,000 სული
ნგები და ჩინკლები). კუნძულის ექსპრესი
კიაში სულ 13 ქალაქია და ამდენივე და-
ო, უმაგრესი ქალაქები: ჰავნა, პინალ-
ლ-რიო, მადანზასი, სანტა-კლარა, პუერ-
ტინისიპე და სანტი-იაგო. ჰავნა—სარა-
კა ქალაქია რესპუბლიკისა, ზერცავს იგი
0,000 მცხოვრებს. ეს ქალაქი მე-16 საუ-
ნივრი დაარსებულა. არის იქ უნივერსიტე-
ტა დოდი ნაკა-სადაც ურებები.

10 მაისს დღის ამბობ გამოცხადეს რესუ-
ლიკის დაარსება. ამ დღეს ამერიკულებმა
ნებული აღვილობრივ მცხოვრებთა მთავრო-
ბა გადასცეს. ჰავანა საუცხოვოდ იყო მორ-
ი: „წინაზო, ასე თხერ ტიალად უნდა ვიც-
ავრო მუდაშა?“

— უოლი გინდა შეირთო?

ოტოლა ძლიერ გაოცდა ჩემი კითხვით და
რჯვარიც გამოისახა: „ჰაი, ჰაი! დაილოცა
წინ ვაჟეაცმა, როგორ გამაიცნა ჰეეე! ეს,
ა კარგია ნაწარვლი კაცი!“

— მეჯვარედ მე გმოვყვები, ოტოლ-მეთქი,
ვეგებუმრე.

იმან არც აცივა, არც აცხელა, მომეარდა
ა კისტრში მაგრად მაკუცა და ხმის კანკა-
რით წარმოსთქვა: „ოოო, შენი კირიმე, კნია-
ო, რა კეთილი გულისა ხარ! თუ-კი მიკად-
ებ, ბატონი...“

— მე-კა ის იმ დროს ძლიერ შემებრალა.
— „უმეტრე, რით უნდა აცხოვოთ, რო არა
ამაღლა-ხა? ან სოფელში ხო არ გინდა დასხე-
ბოდა-მეთქი?“

— არა, შენი კირიმე, სოფელს ნუდა მო-
ვაგონებ.

— მაშა აქ, ამ ჯამაგირით რაგორ შეინახავ

ეჭვი არ არის, კუბელები ყოველთვის ძალ-
ლობით მოიხსენიებენ ამერიკის დიდ რესპუბ-
ლიკას, იმ სახელმწიფოს, რომელმაც ტანკები
ხალხი ჯერ სისხლის ღვრისაგან გაანთა-
რუსს თუ ჰყავს საყვარელი, მე რა იმაზე ნა-
კლები ბიჭი მნიხეთ?“...

— გაილას საყვარელი ვინ არის?

— ვინა და ი ჩვენი პრაჩა ფროსია. კაი
გოგო კიდა ი ოჯახ დარაკრაკბული ისა! იცი,
კნიაზო, რა მენანება ის უბედური გოგო? ის
ხო დედით ქართველია, მამა ჰყავდა რუსი,
სუ წმინდა ქართულს ლაპარაკობს.

— მაშ ფროსისას ვასილა უვარს?

— ის! ვინ მოგახსენით, უყვარს-კი არა და
ჭირივით ეჯავრება. ეს ოჯახ დაქცეული რო
დათვრება, გოგო სუ შიშისაგან გაჟდება.

— რა აშინებს?

— რა და სუკმს ხოლმე ეგ ვირის დაბლი-
დარი.

— რატომ შენ არ უშველი, თუ ასე გებ-
რალება? ვკითხ მე ყასიდთ.

— ჰაი, დედასა ყორნისასა! ვერ შევეწარ,
თორე, სიცოცხლე გაქცეს, მე იმ ვასილის გვე-
რდებს აფუტელებდი!

მე მის მაგიერ შემრცხეა, რადგან საშინ-

ეროვანის სიტყვები. თა-
ნებდა წინადადებას. ჟე-
ლიელი დეპუტატი დად-
თა: წინამდლოლმა სთქმ-

ნარჩენები მხარულად
თულსა და ევროპიული
ტერიტორიას საგანზედ ჩიმო
ასტუდებოდა ბაბაი.

— ამ ყოფაში ვიყავით,
ბენილია პავლემ დარდ

— რა ამბავია, პავლე-

— გთხოვთ ყველის,
მინდა ერთს სეირს შეგ-
ძლივს იმაგრებდა.

ჩეკენ წამოვიშალენით
ლივ გავყევით. პავლეს-
თხე ეზოში, რომელს
ეძხოდნენ, იქ, საცა ე
ეზოვის, მზარეულის დ
ბინა იყო. გაველით თ
სისა თოასის კარგებან
გვანიშნა — „ჩუმათო“.
მივეკარით ფიცრის
შემდეგი:

„გოგოვ, ა გოგოვ!

დავ თავის მომღერლი იყო—
მდევ წამოდგა ირლან-
დილინი. შეურჩებელ-
ია: „ირლანდიის დასი
დავლილინ ებდით ქარ-
ხ, ხების. ხან რამე საინ-
ვაგდებდით სიტყვას და
რომ საჩეროდ მორ-
ივა ჩვენი მყუდროება.
ე?—დავგითხეთ ჩვენ.
ჩემთან წამოპრძანდეთ,
ასწროოთ,—და სიცილ
და ხმის ამოუღებ-
ჰავლებ გაგიყანა მე-
ტუ „ჩორნი დეკორს“
რეცხავი ქლების, მე-
სხვ მოსამსახურების
არა, პავლემ ფრო-
გაგვაჩრა და ხელით
ჩვენ სულ-განაბულინ
ედელს და გავიგონეთ
გავთავდი კასი, მეტი
ებდით ქარხ, ხაც უხდა იუს, სე-
და ტექები; ამერკეთში-ე თითქმის სულ გაწ-
მესრი გაეგდო დაუნდებელის სედისაგან; ა-
მიუდგრძელს მოქას და ხევში თუ შეგვრჩა
ცხოვრებაში ეს პირველი ბელნიერება იყო—
— ბატონებო! გვეჩურჩულებიდა პალე
თუ ქხლა ვასილა მოკიდა და თუ მოვარ-
ცა, მე ვიურ ირივეს მოკელავს. იცით
ქალზე რა ფულები გააოხრა?
ის იყო ვაპირებდით ისევ ჩვენ ბალკ-
დაბრუნებას, რომ პავლე შავი აჩრდილი-
ნიშნა მაღალ ქვითკირის ღლიბზე და შე-
ჩერა: „აბა შეხედეთ, ბატონებო, ღლიბზე
ლაც აცოცებულა, ალბათ ქურდია,
რეულს უფალოვალებს“.
მე ჩავთხედე საათში და ცხრას გადაცა-
ბული იყო. ამ დროს ვასილას არც პილ-
დიდია და არც ჩორნი დვორილა არ უ-
უშვებდენენ. ასე იყო ჩვენს დაწესებულე-
დაკანონებული: ცხრა საათს იქნა ა-
შექლონ დაბრუნებულიყო და რადგან
ათის ნახევარი იყო, ფიჭარადაც არ მო-
ოდა ვასილას დაბრუნება. შევი აჩრდი-
სევ უძრავდ იყო. ჩვენ პავლე ჩავლე ჩა-
რომ გავეგოთ რა სულიერი იყო იქ დას

საცუის სასარგებლოდ გამართეს ქართული წარმოადგინა. წარმოადგინეს „პეპო“, სუნდუკიან ცის კომედია და ვოლევილი „ადვოკატიან“, გუნიასი. საზოგადოება წარმოადგინას ახსოვდა, შევვარდით ოთახში და,—ოჭ, ღმერთო ჩემო, რა შემზარევი სურათი გადა- ვვენალა წინ: ვასილა და ოტოლა ორივე სისხლის მორევში სცურავდნენ, მხოლოდ იმ განსხვავებით, რომ ვასილა უკვე მკვდარი ეგლი იატაჭებ, ოტოლა-კი ზედ აჯდა და გააფთობული პირის სახეს კბილებით ულტ- რანიდა, ისე როგორც მშიერი მეგონი ძრო- ხას ან ცხვარს გლეჯს ხოლმე. ჩვენი მისვლა არც-კი შეუჩნდება. ვტაცე ხელი და კარში გამოვითირეთ ძლიერ-ძლიერობით.

მხოლოდ ეხსო მოვიდა გონის, გაგისხსლტა ხელიდგან და მორთო გულის შემზარევი ბლა- ვილი: „ვაშე! ვაშე! რა ოლალ-მართოლი კა- ცი ვილუკები! ვასილა რუსო, წაწყებს, წაწყ- ედს შენი სული და შენი სამგელე ხორცუ!“ ცოცხალი იყვა, მტრინჯავდი; მოგვალი და მეც თან მიგყევრ. გამაფუჭებ, მაგრამ მეც არ და- გაყარე ხეირი!“ ესა სთქვა თუ არა, შურლუ- ლივით გაექანა ისევ მიცვალებულისკენ: „გა- მიშვით, გაიმშვით, ჯერ არ გავეძმდავარ მაგ ურისის ხორცით!“ მაგრამ კარგში დაკარგდა და სულიც განუტევა, რადგან ისც სასიკუ- რითოთ იყო თანით და პრითო ისითმასაწ

— მაგითვინაც ნუ დამილონდები, ქრისტო, მაგ ვაცხოვებ და არ კი შე შევიტოვ. — მეშ რა უნდა ქმნა, როცა ცოლის შეტევა მოგნდომია-მეტენი? ამასე ატოლამ დრეპით მომიგო: „არა ჯონი, ქრისტო, ცოლის შერთვას ერთი კარგი დამტკიცებული დედაკაცი აყიყვნონ საყვარელი?“ ამის თქმა და ჩემი წერტყვები სიცილისაგან გრით იყო. ამიტყდა ახირებული სიცილიზმისა და სიბრალისა მიერთო: „შე დამილონდები, სამართლის მეტენი ამხანაგები ბალკონზედ ჩაის შევეცელით. შევენიერი ამინდა იყო, ღღნავ სიოც გვისისინებდა და ნაზად არხევდა ფოთლებს ჩევნს პატარა ბაღში. მოკაშაშე ვარსკვლავი და გაბადრეული მოვარე უხვად დაგვექაოქათებდნენ. ზევთ, მთის ქუჩაზედ, მოსერნეობ ჟიგოლი-ხავილი, სიმღერა და სიცილ-ხარხერი თითქოს ბანს ეუნებოდა ბუნების სიღიადეს. ჩვენც დიდს შევბასა ჰვერნობდით, მთელის ღლის ნამდევეარნი, უზმოდ დალლილ-დაქან ცულნი. ერთი ჩევნანი გირაზს უკრავთ; დახელი. რას ვარჩიოდთ

ଲୋପୀ ନେଇ ଶ୍ରେଣୀବାନ୍ଧା, କୁଳା ନାଗାଶ ଏହି ମନ୍ଦିରଙ୍କା
ପତଙ୍ଗଶମିଲାଦା. ଏହି ଦରନୀ
ପାରି, ମାଗରାମ କଲ୍ପିନ୍ଧ ଲା-
.. ଏହି ନିଷା ଅନ୍ତରଳା ଲା-
ବାର୍ଜେଲି ଫରନ୍ତିରା.

ବ୍ୟାପି ବିଦ୍ୟକିଂ ଲା ଘର୍ଯ୍ୟ
ଶୁନ୍ତକିର୍ତ୍ତା ଏବଂ ଅନ୍ତରଳା
ଏହି, ନେଇ ମନୀଶବନ୍ଦିନୀ ଶ୍ରେଣୀ
ଖର୍ବ ମେ ମନୀଶବନ୍ଦିନୀ ଶ୍ରେଣୀ
ଦ୍ୱାରାନୀ—ହେବା!.. ହେବନ୍
ଏ ମନ୍ଦିରପଦିତ କିନ୍ତୁ
ନାଟକିର୍ତ୍ତା ଏହି ଶ୍ରେଣୀପାଇଁ
; କିମ୍ବାନୀ? ଅନ୍ତରଳା

ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ତଥା ଏହି କିନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ, ଶାରୀ ଏହିଦିଲାଣ ଶ୍ରେଣୀରେ ଗାନ୍ଧିରୀ.
— ବାତ୍ରିନ୍ଦର, ଏହି କାର୍ତ୍ତା ଏହିଦିଲାଣ କାନ୍ଦିଲେଖି—
ହେବନ୍ ଏହି ନିଷା ହେବନ୍ ଦାଲ
ଦାଲଦାଲଦାଲଦାଲ. ଯେତୋ ଶାଲାବାନ୍ଧାକାନ୍ଦାଲ ଏବଂ
ବ୍ୟାପି ଶାଲାବାନ୍ଧାକାନ୍ଦାଲ ଶ୍ରେଣୀରେ. ମାଗରାମ ଏହି
ଲାଇ ଏହି ମନ୍ଦିରକି, କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରକି ଶାଶ୍ଵତ
ଶିଖିଲ୍-କାନ୍ଦିଲିଃ; ବିନ ବାରାତ କରିବିଲାନି,
ଶ୍ରେଣୀର ଦାଗବ୍ରତାକ୍ରେତା!“

ହେବନ୍ ଶିରାଭ୍ୟାଳ ଗାପିବିଲାଦିତ ବିନରନ୍ ଦିଲା
ଦା ଶ୍ରେଣୀଲାବାନ୍ଧାକାନ୍ଦାଲ ହେବନ୍ ଶ୍ରେଣୀଲାବାନ୍ଧାକାନ୍ଦାଲ
ଶାଲାବାନ୍ଧାକାନ୍ଦାଲ ମନ୍ଦିରକିଲାଣ ଏବଂ କାନ୍ଦିଲାଣ
କାନ୍ଦିଲାଣ ମନ୍ଦିରକିଲାଣ ଏବଂ କାନ୍ଦିଲାଣ
କାନ୍ଦିଲାଣ ମନ୍ଦିରକିଲାଣ ଏବଂ କାନ୍ଦିଲାଣ

ა ძ ამბავა მთელი ჩვენი დაწესებულება და
მთელი ჩვენი უბანი ფეხს დაყურნა. მიუცა
ლებულები ის ღამესვე საანატომო თოაბშე
გადაიტანეს. მეორე დღეს ოტოლასი და ვა-
სილას გვამები ერთად მარმარილოს სტოლზე
კნახეთ გაშოტილნი. რაივეს სახე ძლიერ და
ლიენჭილიყო. ვასილას ცალი თვალი ლია დარ-
ჩენოდა და ოტოლასაკენ იყო მიცყორბილი
თითქოს აცინვით უპერეტდა და ეყბნებო-
და: „რაო, ჩემო ძამიავ, მოგხვდა! სულელი-
შე სულელო, გვგონა ვროსია შენ დაგრჩე-
ბოდა? მოიცა, საიქიოსაც არ მოგისცვნებო!
მობილების კუბოვები იმავე დღეს ერთ ჰო-
კოს კა-
ემოცი-
ვის

